

ROTTERDAM BRANCH OF THE GFS OF GB

15 YEARS GEORGE FORMBY IN HOLLAND

JANET GROOTOORN
REMCO HOUTMAN
HANS DE ROON

JUBILEE BOOK 1984-1999

INHOUD

Foreword from our Ambassador 4

Foreword from the editors 5

15 Years Rotterdam Branch

The Story 6

SPOTLIGHT ON

Ad de Bree	13
Henk van Brouwershaven	15
Bill Denver	17
Jan Fens	19
George Formby	21
Piet Geurts	23
Janet Grootoink	25
Remco Houtman	27
Kimona Hult	29
Jan Krammer	31
Frans Middelham	33
Hans de Roon	35
Thea Rutjes	37
Bent Schmidt Hvidberg	39
Bernard Young	41

SNAPSHOT ALBUM

Some teampictures	12
Swing	18
George Formby	20
Breda Traditional Jazz Festival	24
International	26
Pictures from meetings	36

PHOTO IN THE PRESS

Bill Denver in the news	16
'Even slikken bij George Formby'	30
Seen on tv	38
Special	45

BELIEVE IT OR NOT

Stars of the show	14
Tribute to Formby	22
Muskus ramble & Ukulele convicts	28
Nick Nicolle	32
Seks, drugs and Hans de Roon	34
Overwhelming	40

They did it with a smile 46

*It is with great pride
that I am able to
write this foreword
paragraph for the
Rotterdam Branch.*

I well remember when I came to Holland to inaugurate the opening of this Branch of the George Formby Society on the continent. Since then another Branch I have also opened has been Kopenhagen and soon on May 30th I hope to do the same ceremony in Gothenburg for Sweden.

Hans de Roon has worked extremely hard for the Branch in Rotterdam and with his undaunting loyalty has seen it grow from strength to strength. In recent years his friends Janet and Remco have teamed up with him. Special occasions such as this 15th anniversary always makes you remember the good friends that you have lost over the years, like crazy Jan Schreuder and Mario Hannaart. They gave so much of their time and effort to achieve the success of this Branch. Those of you who knew these two wonderful guys will never allow their names to be forgotten.

I am very proud of the Rotterdam Branch and feel sure in years to follow it will keep growing. I wish the Branch every success for the forthcoming 15th anniversary and look forward to attending this event myself.

Your Ambassador in Great Britain and the world,

Bernard Young

Retired honorary President of the George Formby Society of Great Britain

HELLO FOLKS (HOW DO YOU DO)

Happy to be meeting you! We thought it'd be a good idea to use the starting line of 'I remember George' for the presentation of the Jubilee Book on the occasion of the 15th anniversary of the Rotterdam Branch. A bit proud we sure are, being just a small club with a great passion for George Formby and his songs. But now there's something to celebrate we wanted to record our history.

We hope you'll appreciate this publication. The weal and woe of 15 years listening to George's records (the splitstroke included), watching his films, telling stories about his life, attending the meetings, pilgrimages to Blackpool and so on. There are few days our thoughts are not with George and our players don't strum their ukes.

Finally we'd like to thank our ambassador Bernard Young for his written contribution to this edition and his visit to the Anniversary Meeting on 16 May 1999. Thanks also to Andries de Boers-Julinyova for his assistance with the lay out.

We wish you pleasant reading.

May 1999

The compilers: Janet Grootoonk, Remco Houtman, Hans de Roon

POPULAR IN HOLLAND DURING THE WAR YEARS. AND HE
STILL IS - AMONGST A SMALL GROUP OF PEOPLE. 15 YEARS
AGO THESE ADMIRERS DECIDED TO GATHER. THE
ROTTERDAM BRANCH WAS BORN.

THE STORY

In 1972 Hans spotted in the (then still published) B.M.G. magazine an advert about the GFS. It didn't take him long to contact this club as he had been a

JAN SCHREUDER.

great Formby fan

for many years. He was very surprised when it turned out he was the only member on the continent, which lasted until Spring 1976. He then got a letter from a certain Jan Schreuder (from Heemstede), who became a member as well and so, at last, Hans could share his passion with a fellow countryman. Jan had a lot of memorabilia and also revealed the secret about the "splitstroke", 'cause that was how this strumming technique was called. In september 1977 Jan made the pilgrimage to Blackpool and a Dutch

Radio station (VPRO) made a documentary on this trip. During the years to follow more patriots, like Piet Geurts, Jaap Smit, Klaas van de Weijer and his partner Hannij (who were the proud owners of some 8/16 mm Formby movies), showed of their interest.

FIRST MEETING

After some informal visits Hans thought it was about time to bring these fans together. And so, in May 1984, the first George Formby Meeting took place in Hemelum (in the north east)

FIRST MEETING 1984.
JAAP SMIT, ED YD GAAG, HANS DE ROON,
EGBERT DUIM AND PIET GEURTS.

where Jan had his dwellings. A lot of (video) films were watched and as some folks could play the uke, that weekend flew and the foundations were laid for a "Society" in our own country. The respective living rooms however, were not big enough for the events so we looked for a larger venue. We found a hall on the Isle of Brienoord (on the

local river Maas) and that also gave us the chance to make more publicity. The general interest in our activities was

quite good so we decided to give the club a name, the "George Formby Fellowship", which was officially registered at the Chamber of Commerce on Feb.18,1986. During the March 1987/December 1988 period

we published our magazine called "No Limit" and the meetings at the "Isle" were very well attended. On one of them we had

highly honoured visitors from The Hague: the British Ambassador, Mr. Archer and his wife. The same afternoon the bemused audience could also witness an improvised "take off" of a model plane, made by aircraft enthusiast Jan Schreuder. Needless to say this took place when "It's in the air" was shown.

JAN SCHREUDER AND THEA RUTJES GAVE MR. ARCHER, THE AMBASSADOR'S WIFE, HER FIRST EVER UKULELE LESSON.

JUNIOR PLONKERS (1980). ASTRID VUURMAN, ANNEMIEKE HENNING, REMCO HOUTMAN AND MARIANNE HENNING.

Also a duo that later achieved nationwide stardom went on stage, the "Berini's" (called after a very popular Dutch 50's motor-bike). The male part gave a brilliant demonstration of some strokes that, at the time, were hard to follow for us (now we know better).

Very special was the start of "The Junior Plonkers": four teenagers, Remco and sister, plus Annemieke & Marianne, twin sisters and nieces of Hans. By playing

George's songs they underlined that this music was not just for the elder generation.

In the meantime another event on the "Isle" took place, the "First Dutch Banjo Rally". From different countries (the UK as well) lots of players joined in for a historic event. Unfortunately after a 2nd edition (in Breda) this came to an end...

FORMBY PLONKERS

Another group that was formed were "The Formby Plonkers", a six piece band including drums and bass. The latter played a huge bassbanjo (built by Leen de Pauw, who was a founder member of this formation) and the difference in size was in funny contrast to the ordinary ukes. The Plonkers, with Thea Rutjes (who also illustrated "No Limit") as the sole survivor of the early days of the band, are still on the road, thus keeping the Formby flag flying high.

GEORGE FORMBY PLONKERS (1980). JAN SCHREIJER, THEA RUTJES, HAROLD, HANS DE BOON AND LEEN DE PAUW.

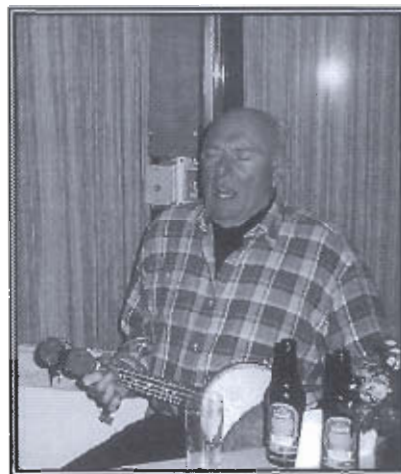
ROTTERDAM BRANCH

MIRROR ROOM HOTEL CENTRAL. JAN ZEIS, BENT RYDBERG, BILL DENVER AND MALCOLM FURSDON.

As the Isle of Brienoord was a bit remote we moved to the Grand Hotel "Central", in the heart of Rotterdam and changed our name into "The Rotterdam Branch". The meetings were held in the so called Mirror Room, a beautiful piece of architecture and still in the same condition as when it was built in the 20's. Since then the club enjoyed a breakthrough and for seven or so years this venue was regarded as the "living room" of the Dutch Formbians. As the then owner was a Formby fan as well, our overseas visitors were offered cheap room rates. One of them was Bill Denver who for the first time came over in 1992 and is now one of our stalwarts. Apart from the meetings he's also a well known face at the six monthly assembly of Doctor Jazz (a Dutch society of classic jazz fans) and the trad jazz festivals of Eindhoven, Scheveningen and of course Breda. So we won't be surprised if Bill once will have a Dutch address...

As the Isle of Brienoord was a bit remote we moved to the Grand Hotel "Central", in the heart of Rotterdam and changed our name into "The Rotterdam Branch". The meetings were held in the so called Mirror Room, a beautiful piece of architecture and still in the same condition as when it was built in the 20's. Since then the club enjoyed a breakthrough and for seven or so years this

ONE OF OUR REGULARS AND A GOOD FRIEND: BILL DENVER

BLACKPOOL

Since the "Hotel Central" days we've visited the Blackpool Meetings more frequently and for all of us that was quite a revelation. It resulted in strong friendships with the likes of Mike Metcalfe, Peter Moss, Ron Spears (who built a nice uke for one of our members, Frans Middelham), Malcolm Fursdon, Alan Harris and Bernard Young. For us Bernard Young is generally regarded as the one who knows all about George Formby and some of us have already stayed at his home, the Formby Hotel, where he and his wife Pauline do everything to

DIXIE SESSION IN BLACKPOOL. PETER MOSS AND HANS DE BOON (R.O.)

make it an enjoyable time. So at our May 1989 meeting we decided to elect Bernard as our Ambassador, as no effort was too much for him to promote our Branch home and abroad. During another Blackpool Meeting Janet and Hans met Bent Schmidt Hvidberg and Kimona Hult, from Esbjerg, and they are also regular visitors to Holland and hard-

ly ever miss the Breda jazz festival. Bent, who is a helicopter pilot and sometimes has a job to do in Greenland, must be the first one who played a tune in the arctic circle!

Although we enjoyed our spell in the Central hotel, another move was made. Jan Rutjes, who also did a good job for the Fellowship, gave us the advice to held the parties in a Community House in Crooswijk, a Rotterdam district. It must be said the conditions there are great: a huge stage with a full P.A. system and some backrooms for tuning the ukes etc.

BERNARD YOUNG IS DELIGHTED TO BE HONOURED 'AMBASSADOR'

And the barprices are reminiscent of the days we could watch George's films in the cinema.

Apart from our own get togethers we also meet, twice a year, in Wageningen. In this city, in the eastern part of Holland, there's another branch, formed in 1985. And what about the Breda trad jazz Festival where we, since 11 years, enjoy a three to four days uke inferno?

BENT HVIDBERG STRUTS HIS FINGERS WARM IN GREENLAND

PRESENT

Of course, apart from the three of us, more had their part in keeping the Rotterdam Branch alive. One of them who deserves praise is Mario Hannaart, a very good player who also produced a lot of his own songs.

What the present commanders are concerned, Janet met us in May 1992. Then she was a fascinated spectator when the international party of Formbians were once again playing their tunes at the usual Breda venue: the terrace of Mr.Wu's (that's how he is naturally called) Chinese restaurant. In the years to follow she made her mark within the branch and also arranges all sorts of Formby souvenirs for the Dutch who can't make the trek across the North Sea.

Remco, who's also our present MC, left the club after his spell with the Junior Plonkers but rejoined, full of remorse, in 1994. That was a timely return as in November of that year Hans moved to Sunderland to fulfil a lifelong ambition: to follow his beloved football club. So until

JANET GROOTENAK AND REMCO HOUTMAN ON STAGE IN BLACKPOOL

Generally speaking we think we know all the fans in Holland. But every now and then, out of the blue, a new face turns up and thus can do a good job for us. Added to the overseas companions in distress, who come over regularly, this makes us a unique group of folks whose aim is to keep the memory of George Formby alive, hopefully for many years to come.

To be continued...?

MAY 1999

MARIO HANNAART AND THE PLONKERS FROM MARS.

November 1998, when Hans made his come back, these two were in charge of the house. It's typical, but in those four years the Rotterdam Branch did very well. Especially the November 1997 meeting was outstanding when approx. 80 people turned up, so since we have a good membership incl. 20 or so players.

SNAPSHOT ALBUM

TEAM PICTURES OF THE
ROTTERDAM BRANCH

Name: *Ad de Bree*
 Date of birth: *7 December 1940*
 Residence: *Tilburg*
 Hobbies: *Music (in general),
 travelling, watching
 sports (TT races,
 boxing, football, cycle-
 racing)*

First memory about George Formby: Film *It's in the air*

Favourite GF-song: *Auntie Maggie's remedy*

Least favourite GF-song: *I like them all*

Favourite GF-film: *It's in the air*

When did you buy your first (banjo)uke and what is your current collection: *A friend from Antwerp gave me my first uke, a George Formby model from 1928. I still have it.*

When was your first (Blackpool) meeting and what was your impression: *I have never been to Blackpool*

Favourite uke-player besides George Formby: *Janet (joke) and Peter moss*

Most desirable uke: *Don't know*

What other instrument(s) do you play: *Several kinds of guitars, Hammond organ, mouth organ,*

accordeon, percussion and the bones

Favourite music other than Formby: *Hot club de France and much more*

Why are you so fascinated with the uke: *Formby's special sound*

BELIEVE IT OR NOT

'Happy Jazz . . . ' met Scat Cats en Drs. P puur entertainment

Breda - Foyer Stadschouw-
burg Concordia. 'Happy Jazz
and Crazy Poetry' door The
Scat Cats, Drs.P. en The
George Formby Plonkers.
Gehoord op zondag 20 april
1988.

Door Geert van den Dungen

VELE Bredanaars waren
zondagmiddag naar Con-
cordia gekomen om ge-
tuige te zijn van de derde
aflevering uit de serie fa-
milie-matinees 'Happy
Jazz and Crazy Poetry'.
Een drie uur durend
amusementsprogramma,
waarin jazz en klein-
kunst voor voldoende af-
wisseling zorgden.

Dat The Scat Cats gespecia-
liseerd zijn in het brengen van
jazz als pure entertainment-
vorm, werd tijdens hun optre-
den ondubbelzinnig waarge-
maakt. Een optreden van The
Scat Cats verveelt geen mo-
ment, omdat er altijd wel iets
gebeurt op hun bühne. Dit
Bredase jazzorkest onder lei-
ding van Rob Cremer baseert
zijn manier van spelen op die
van de Amerikaanse West-
Coast Revival uit de jaren

dertig. Gecombineerd met de
nodige humor vormt deze ze-
venmansformatie een hecht
jazzcollectief, dat ook in het
solowerk (cornet, sax, klari-
net) zijn mannetje staat.

De bekende Drs.P. repte in
het eerste gedeelte van zijn
'recital' over zijn bizarre lief-
des voor culinaire verschijn-
selen als chalottes, komkom-
mers, broccoli, ananas en ba-
nanen. De literaire kwalitei-
ten van deze Einzelgänger
overtreffen die van zijn pla-
nospel, dat er verdacht ge-
vaarlijk uitzag.

Wat een muzikale verras-
sing had moeten worden,
werd een muzikale afgang.
Het optreden van The George
Formby Plonkers was ronduit
teleurstellend. Deze groep is
niet meer dan een fanclubje
van de legendarische filmko-
miek George Formby. De pre-
sentatie van deze Plonkers
was een complete aanfluiting.
Hun aankondigingen waren
onverstaanbaar, het zingen
was te vaak onzuiver en het
banjolelespel was van een
schulfdeuren-niveau. Kortom,
een bedroevend slechte verto-
ning, waarmee George
Formby beslist geen eer werd
aangedaan. Nico Jongenelen
was de annonceur tijdens deze
matinee. Zijn aankondigingen
waren met gepaste humor
omkleed, zoals we dat van
deze ras-Bredenaar gewend
zijn.

STARS OF THE SHOW

The Formby Plonkers performed, apart from our meetings, also on other occasions, just like Old People's Homes, where a grateful audience appreciated the good old tunes. But it was a different story when they were invited for one of the (monthly) events in the Main Concert Hall of Breda. The programme also included some high profile artists: Hans Liberg (a comedian), the Scat Cats (a local trad band) and Prof.P. (can't be compared with someone, he's unique). And above all, the mayor was also there, probably alarmed by the arrival of the Plonkers. It didn't take long before a packed audience found out that the uke players were not at their best. Also as they didn't play in their usual formation they were the flops of the afternoon and it's obvious that the next day a crushing report appeared in the local newspaper. But it was a one off and soon the bandmembers got their act together and are still very popular in the musical scene.

Name: *Henk van Brouwershaven*
 Date of birth: *2 december 1920*
 Residence: *Den Haag*
 Hobbies: *Music (drums)*

First memory about George Formby: Film It's in the air

Favourite GF-song: Window cleaner a.o.

Least favourite GF-song: None

Favourite GF-film: ?

When did you buy your first (banjo)uke and what is your current collection: I don't play the uke

When was your first (Blackpool) meeting and what was your impression: Years and years ago. I really enjoyed it

Favourite uke-player besides George Formby: Thea Rutjes, Remco Houtman, Bill Denver, Pim Hogervorst

Most desirable uke: -

What other instrument(s) do you play: Drums

Favourite music other than Formby: Trad jazz

Why are you so fascinated with the uke: I like the way the players I mentioned earlier use the instrument

'Ukulele spelen, is happy wezen'

Rotterdam - Geef een 'plonker' zijn ukulele en een pulsje, en zijn dag kan niet meer stuk. Dan is hij net zo 'happy' als zijn muziek en speelt hij tot zijn vingers pijnlijk tintelen. Met een sousaphone, washboard, spoons, tenorbanjo en drums op de achtergrond is het feest compleet. Tot in de kleine uren.

De Rotterdamse afdeling van de British George Formby Society - beter bekend als de Rotterdam branche - gaf gisteren een optreden in een zaalje van het Rotterdamse hotel Central. Veel toeschouwers waren er niet, maar dat mocht de pret niet drukken. The Roaring Twenties herleefden toch wel met nummers als 'Coney Island' en 'Oh when the saints of Daisy'.

Rotterdammer Hans de Roon, organisator van de jaarlijkse ontroetingen in Nederland, speelt zelf ook. „Ik neem mijn ukulele altijd mee," zegt De Roon, tijdens een van de schaarse pauzes. „Op visite, op een verjaardag, ik zit liever met dat instrument in mijn maag, dan dat ik erom verlegen zit. Dat geldt voor de meeste spelers. Het is een gekje die je echt nooit meer loslaat." Een muzikante met lang, zwart haar doet een paar vingerhoedjes

op haar vingers en tokkelt op een washboard naar hartelust mee. Een stukje verder zit een man met twee lepels in de rechterhand. Door de 'spoons' tegen elkaar te tikken roffelt hij precies op de maat van de aanstekelijke Dixieland-muziek mee. Een oudere heer met ukulele heeft een knalblauw bolhoedje op het hoofd gezet: hij lijkt regelrecht uit een

Twee muzikanten van de Rotterdamse George Formby Society die gistermiddag in Hotel Central een optreden verzorgde, leken regelrecht uit een oude film te zijn gestapt. Foto Jaap Rozema/Rotterdamse Dagblad

vrolijk. Als je samen met zulke mensen speelt, stap je over een drempel in een wereld van plezier. Het roept bovendien een heel gemeenschappelijk gevoel op. Ukulele spelen, is happy wezen." Een van de spelers is de Engelsman Mike Metcalfe, een jongeman die ware kunststukjes op zijn ukulele uithaakt. Vooral in Groot-Britannië is de muziek uit de jaren twintig weer populair. In Nederland mogen maar weinig jongeren voor deze muziek warmlopen, de Engelse George Formby Society kent tientallen kleuters en kinderen, die zich maar wat graag in hun driedelige kostuumpjes hijsen en net zo lang oefenen tot ze het 'slagje' te pakken hebben.

De Roon: „Sinds de BBC een aantal witzendingen aan de George Formby Society heeft gewijd, is het aantal zeer jeugdige spelertjes fors toegenomen. De eerste zestig jaar is het bestaansrecht van deze muziek in Engeland in elk geval gegarandeerd. Ik zal mijn best doen om Nederland daar ook in mee te krijgen. Ukulele spelen is echt niet zo moeilijk. De accoorden zijn erg simpel, alles draait om het slagje. Wie veel oefent, krijgt dat vanzelf onder de knie."

van de films van George Formby te zijn gestapt. Maar het meest opvallende is dat alle muzikanten er evenveel plezier in hebben. Van klakkeloos een nummerletje opdreunen is geen sprake.

Drempel

„Dat hoort bij de muziek," vervolgt De Roon. „Dixieland, old jazz en George Formby is vooral

• Een paar jaar geleden zaten er twee, dit jaar bezochten acht en soms tien banjospelers een terras in de Breidase Boeschestraat tijdens het jazz-festival. De harde kern wordt gevormd door een paar 'Giehardts' uit Engeland. Zij sparen een heel jaar om tijdens het festival over te komen om hun kunsten te vertonen. Het repertoire is George Formby en andere muziek uit de 'good old days' van de jaren '30 en '40. Volgend jaar zitten ze er weer.

Name: *Bill Denver*
Date of birth: *London 1924*
Residence: *Pinner*
Hobbies: *Music (banjo-uke, guitar, songwriting) and magic*

First memory about George Formby: On BBC radio 1932 singing Chinese laundry blues and on Saturday Night Music Hall in the 30's. I also heard Formby \Senior singing on radio a song called I was standing at the corner of the street

Favourite GF-song: Blackpool rock, Little Wigan garden

Least favourite GF-song: Who slapped Nelly in the belly with a kipper

Favourite GF-film: No limit

When did you buy your first (banjo)uke and what is your current collection: My father bought me a wooden uke in 1932. My first banjo-uke was given to me in 1938 (Dulcetta). Now I have: Banjo-ukes: Bacon & Day, Dulcetta, Luxor Supreme, Chinese model with snake skin. I also have 6 wooden ukes

and 2 guitars (Gibson Les Paul Custom, Aria Pro 2)

When was your first (Blackpool) meeting and what was your impression: March 1991. This was the start of meeting new friends, followed by my contact with Hans de Roon and my introduction to the the Rotterdam Branch. From then on I was hooked on Holland!

Favourite uke-player besides George Formby: Ukulele Ike

Most desirable uke: Goldplated Ludwig or Gibson

What other instrument(s) do you play: Guitar

Favourite music other than Formby: Trad jazz, swing, blues, Music Hall songs, country & western

Why are you so fascinated with the uke: Because of its special sound. It's small and easy to carry. Can be played in a phone box, in bath or in bed

SNAPSHOT ALBUM

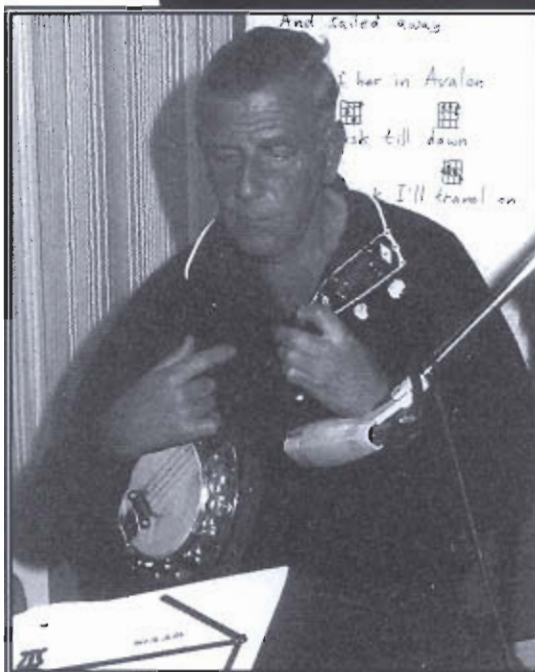
SWING

Jan Fens is a craftsman. Not only did he make the statue of George on the cover, these fine pieces of art are his as well. Jan also builds and restores uke-banjo's and is equally good at that. His so called Swing-uke's are second to none (not even the expensive pre-war American uke's)!

Name: *Jan Fens*
 Date of birth: *5 January 1931*
 Residence: *Breda*
 Hobbies: *Playing the uke, restoring*

First memory about George Formby: Around 1944

Favourite GF-song: Any song that has a good solo

Least favourite GF-song: Goodnight little fellow, goodnight

Favourite GF-film: George takes the air

When did you buy your first (banjo)uke and what is your current collection: I got my first uke in 1941 (Martin). It got smashed during a skirmish at home (total loss). Now I have: Dewey uke-banjo (1946), Keech banjo (1993) and 4 made by myself.

When was your first (Blackpool) meeting and what was your impression: I only know Blackpool from video. I get the impression it's highly structured - and I can't find a bar!

Favourite uke-player besides George Formby: Peter Moss and Steve Helme

Most desirable uke: Ludwig

What other instrument(s) do you play: None

Favourite music other than Formby: Country (Hank Williams), trad jazz, spirituals (hot gospel), Russian orthodox hymns

Why are you so fascinated with the uke: Even though many people make fun of this tiny instrument, in hands of good players it's a mature instrument. There's more to it than Formby-imitations, looking at the styles of for instance Janet, Remco, Peter Moss and Bill Denver.

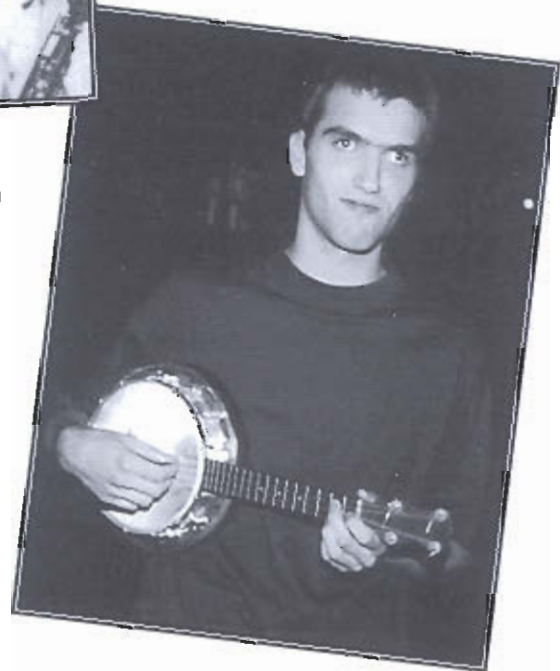
SNAPSHOT ALBUM

Above: George with his wife and manager Beryl Ingham.

On the right picture Remco plays George's Abbott., which he used at all his gigs and in many of his movies. What a memorable experience!

Hans and Janet pay a visit to the grave of George Formby. For both it was a special and emotional day.

Name: *George Formby*
 Date of birth: *26 May 1904*
 Residence: *Wigan*
 Hobbies: *Music, speed (cars, motorbikes) and everything to do with China*

First memory about George Formby: When I saw myself in the mirror for the first time

Favourite GF-song: You don't need a license for that

Least favourite GF-song: None

Favourite GF-film: All

When did you buy your first (banjo)uke and what is your current collection: I bought my first uke from a fellow artist in the dressing room of a theater in Barnsley, around 1926. Afterwards I bought many ukes, like Gibsons, Ludwigs and my Abbott

When was your first (Blackpool) meeting and what was your impression: Never been there

Favourite uke-player besides George Formby: Ukulele Ike

Most desirable uke: Ludwig

What other instrument(s) do you play: Mouth

organ. I used to play that for the horses

Favourite music other than Formby: Trad jazz, opera

Why are you so fascinated with the uke: The sound, the rhythm, the ease and the size

BELIEVE IT OR NOT

TRIBUTE TO FORMBY

In the Autumn 1998 edition of the Vellum in one of the articles it was mentioned that Gerry Maudesley did succeed in getting a memorial for George Formby erected. Few however, in the UK in particular, know that a Dutch member, Piet Geurts, tried to do the same for many, many years and did send lots of letters to the municipality of Wigan among others since the mid 70's. Piet, who knows all about George's life and records, has always put a lot of work in getting him awarded the right tribute and some of his writings were published in early issues of the quarterly magazine of the GFS of GB. But in the end the memento is there and that's what this is all about. However, here we think we can raise the veil and spotlight this, always too modest, patriot. All credit to Gerry Maudesley, but our Piet also deserves all praise for what he has done.

On 26 May 1998 George Formby finally got what he deserves: a tribute in the town he was born (Wigan). A lot of members of the GFS were present. From left to right: George's brother Ted Formby, mayor Bill Smith and Gerry Maudesley.

Name: *Piet Geurts*
 Date of birth: *13 January 1935*
 Residence: *Cuyk*
 Hobbies: *Handicraft*

First memory about George Formby: Around 1948 I saw 'Het zit in the lucht' in the cinema. The owner threatened to stop the film, because the audience were tapping George's rhythm on the arm rests. Was George perhaps the first pop-star?

Favourite GF-song: Rhythm in the alphabet, with a unique solo

Least favourite GF-song: Sunbathing in the park

Favourite GF-film: It's in the air

When did you buy your first (banjo)uke and what is your current collection: Actually I may not call myself a true Formbian, because I don't play the uke

When was your first (Blackpool) meeting and what was your impression: In 1978. Clive Helme still sends me tape-recordings of the meetings.

Favourite uke-player besides George Formby: Jack Jones

Most desirable uke: None

What other instrument(s) do you play: None

Favourite music other than Formby: Comedians Harmonists

Why are you so fascinated with the uke: The possibility to play a complete melody with only four strings

SNAPSHOT ALBUM

BREDA TRADITIONAL JAZZ FESTIVAL

For many years the members of the Rotterdam Branch have been present at Breda Jazz, which lasts four days. At our regular hang-out (Mr. Wu's Chinese restaurant) we plonk until dawn sets in.

Our unique plonking attracts many people, as you can see on the picture on the right.

During Breda Jazz the town is filled with musicians, who sometimes drop by for a quick jam session.

Name: *Janetje Grootenk*
 Date of birth: *3 November 1969*
 Residence: *Etten-Leur*
 Hobbies: *Music, table football*

First memory about George Formby: Vague. Hard confrontation followed in May 1992 at Breda Jazz

Favourite GF-song: *Under the blasted oak* (beautiful chords)

Least favourite GF-song: *Banjo boy*

Favourite GF-film: *Keep your seats please*

When did you buy your first (banjo)uke and what is your current collection: In 1993, a Dallas D. Now I have: Wendell Hall, Glee Club, Favilla wooden uke and something unknown

When was your first (Blackpool) meeting and what was your impression: September 1993, or was it 1994? Incredible, all those ukes!

Favourite uke-player besides George Formby: Me!

Most desirable uke: Wendell Hall (already have one)

What other instrument(s) do you play: None

Favourite music other than Formby: Trad jazz, sixties and anything that's authentic

Why are you so fascinated with the uke: They're so cute and small. Later I discovered how many possibilities this tiny instrument has and I try to get as much out of it as I can. There's still a lot to learn...

SNAPSHOT ALBUM

INTERNATIONAL

We are very proud about all the foreign friends that have visited our meetings over the past fifteen years.

Amongst them of course Bill Denver, Mike Metcalfe and Bent Hvidberg. But let's not forget Malcolm Fursdon, Kimona Hult, Alan Harris, Ron Spears and Peter Moss. We hope we can keep on welcoming them for many years to come.

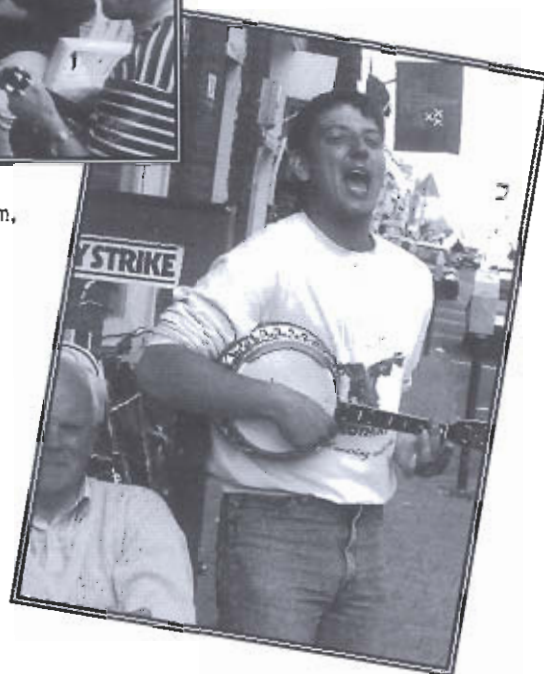
Peter Moss, by many considered to be the best there is.

Boven v.l.n.r.: Tom Kau, Malcolm, Mike, Bill, Janet en Bent.

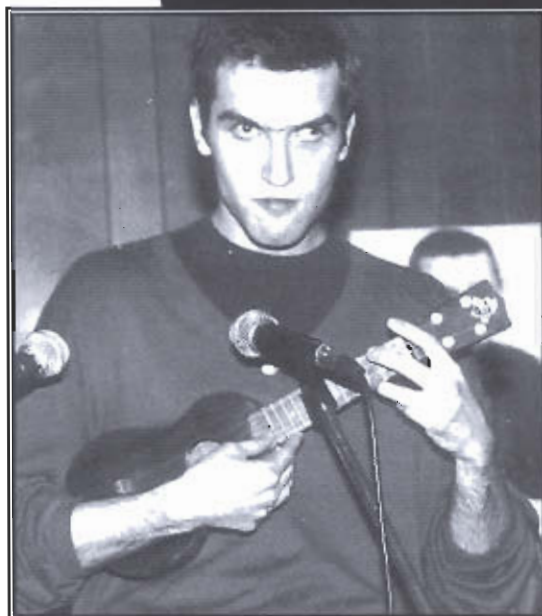

Left: Malcolm Fursdon.
Right: Mike Metcalfe (standing) and Ron Spears.

SPOTLIGHT ON

Name: *Remco Houtman*
Date of birth: *15 October 1973*
Residence: *Haarlem*
Hobbies: *Music, cartoons, writing*

First memory about George Formby: My mother Thea Rutjes was a founder member. The first time I heard George thus must be at home, somewhere in 1985.

Favourite GF-song: You can't stop me from dreaming, On the beat, Why don't women like me

Least favourite GF-song: I like banana's

Favourite GF-film: Bell bottom George

When did you buy your first (banjo)uke and what is your current collection: I got my first banjo-uke around 1986, a useless piece of chipboard. Now I have: Melody banjo-uke (20's), Martin 3M ukulele (20's), Martin 0 ukulele (40's), Beltona resonator ukulele (metal, 1999), Red Head ukulele (30's)

When was your first (Blackpool) meeting and what was your impression: My first meeting in Holland was in 1985, in Blackpool in 1996. I was flabber

gasted by the quality of the players (esp. the youngsters). I'm also a regular at the meetings of the Ukulele Society of Great Britain

Favourite uke-player besides George Formby: Ledward Kaapana, Roy Smeck and Peter Moss

Most desirable uke: Abbott (pre-war), Martin 3M, National resonator uke

What other instrument(s) do you play: Guitar

Favourite music other than Formby: Authentic Hawaiian, stringband, jugband, 'old school' hiphop and some groups that are different from anything

Why are you so fascinated with the uke: George's rhythm and tempo are incredible and a good uke just sounds pleasant. I find it a challenge to play any music with the limited possibilities (not even two octaves). Other advantages: handy, acoustic and unusual

BELIEVE IT OR NOT

MUSKUS RAMBLE

One of the overseas visitors we've seen only once was Carl Christian Ommundsen from Drammen, near Oslo. We'd never heard of him when Hans got a call from someone with a Scandinavian accent who told him he rang from Dusseldorf. It was at the right time as we were on the eve of another Breda festival & Sunday May meeting. So he was advised, before returning to the land of the eternal fjords, to make a stop in Holland. We met, before the festivities started, at Rotterdam Central Station and one of the first things he told us was that he urgently needed a present for his wife, a perfume called "Muskus". At first Hans thought this had to do with his favourite trad jazz tune "Muskrat ramble", but that was not the case. So for several hours we frequented the fragrance shops in the city centre but unfortunately for him without any success. He enjoyed the next few days and also visited the Breda perfumeries but once again in vain. But we do hope that once Mrs. Ommundsen will have the right scent on her face.

UKULELE CONVICTS

Travelling by train to and from the Breda jazz festival has always been an origin for stories. Just like the one we again had a concert between the spurs. Unfortunately the conductor wasn't so pleased with our attempts to cheer up the audience as he wanted us to wrap up the ukes. With the verbal assistance of the travellers we protested but it only resulted in him warning his colleagues in Dordrecht, which was the next station. We had to leave the train right there.... Arriving there we soon found out the whole place was on high alert. A small platoon of riot police, in full equipment, was ready to arrest us. But when we explained the reason of our early exit they could just smile about it.

All is well that ends well so we could take the next train to Rotterdam. When this one arrived the passengers looked bewildered when they saw about ten figures with cases in their hands and in company of the armed band of guards. Of course we did another concert during the final stage of the trip but there's at least one member of the Dutch equivalent of BR who'll never play the uke.

Name: *Kimona Hult*
 Date of birth: *20 augustus 1963*
 Residence: *Ornskoldsvik*
(Sweden)
 Hobbies: *Dancing and skiing*

First memory about George Formby: In 1989 when I listened to his records at Bent's place

Favourite GF-song: Swimmin' with the women

Least favourite GF-song: Mr. Wu's a window cleaner now

Favourite GF-film: Keep fit

When did you buy your first (banjo)uke and what is your current collection: In 1992. Now I have 2 wooden ukes: a Ukulele Lux (Swedish make) and a Denmark Blue

When was your first (Blackpool) meeting and what was your impression: In 1992, together with Bent. It was fantastic and we had a nice lunch with Alan Harris and friends

Favourite uke-player besides George Formby: Roy Smeck

Most desirable uke: One from Alan Harris' collection

What other instrument(s) do you play: Trumpet, guitar and spoons

Favourite music other than Formby: Bluegrass, folk (especially from Sweden), trad jazz, rock

Why are you so fascinated with the uke: The beautiful sound and playing makes you feel happy

Even slikken bij George Formby en de banjo-ukelele

Door Bernadette Neeftsen

Rotterdam — Soms kan een mens zich verschrikkelijk vergissen. Wat bijvoorbeeld te denken van een bezadigd clubje grotendeels oudere mensen, verzameld in de Dienstencentrum Crooswijk, enthousiast meedienend op de muziek van banjo-ukeleles, als je zelf eigenlijk meer van Perro for Pyros of Chemical Brothers houdt? Dan denk je: da's niks, even lachen, snel weg. Maar dat pakte afgelopen zondag tijdens de George Formby & Trad Jazz Meeting in Crooswijk anders uit. Uiteindelijk werd het even lachen, even huilen, flink wat pralen en zo lang mogelijk blijven luisteren naar deze unieke pling-plingmuziek, die of je nou wil of niet een glimlach op het meest gekwakte gezicht doet verschijnen.

George Formby (1904-1961) wordt ook wel de Britse Fernandél genoemd, maar dat zal veel jongere mensen nog niks zeggen. Net als zijn Franse collega had Formby een formidabele neus en was hij een komiek van het witte doek, met een heel eigen slag tongue-in-zwek humor: je hield ervan of je deed zich beperkte tot tekt speelde Formby ook een instrument: de ukelele-banjo. Zijn spijt stroke, oftewel het 'George Formby-slagje' (een emgias haktelend maar toch vleiend klinkend loepel, werd wereldberoemd bij de liefhebbers. Formby's ster straalde vooral tussen 1930 en 1945. Honderden keren zong hij voor de Engelse troepen, zijn films trokken volle zalen. Maar vrijwel niemand van de twee laatste generaties weet meer wie hij is.

Berno Houtman (24), is de jongste deelnemer en mede-organisator van de meeting. Hij kreeg de liefde voor de ukelele-banjo met de moedermelk mee. Als tiener speelde hij zelf een paar jaar, maar vanaf zijn 14e kreeg hij, zoals de meeste kinderen op die leeftijd, andere interesses en het instrument bleef in de koffer. Niet zo vreemd: als puber wil je imponeren, en dat gaat niet zo goed met een ukelele. Wat cool betreft kun je beter drie akkoorden leren spelen op een Fender Stratocaster dan een heel concert op een ukelele. Al, zoals Remco het uitdrukt: „Met een ukelele sta je voor gek. Vier jaar geleden pakte hij de draad, of liever gezegd de snaar, weer op.

Formby moet je plaatsen in de tijd waarin hij leefde, de tijd van oorlog en economische recessie. Met zijn supervotische, zetwat schuine lachjes en praatjes zof hij in die deprimerende tijden precies de juiste toon. Zijn optredens waren een mix van songs en sket-

Alvin Harris uit Engeland trad zondag als één van de buitenlandse gasten op tijdens de George Formby-bijeenkomst in Crooswijk. Op het achterdoek een portret van de Engelse komiek, aan wie de wereld het 'George Formby-slagje' te danken heeft. Foto: Jaap Rozema/Beetlemania Dagblad

ches. De kracht van Formby? Hij speelt iets 300 keer en dan klinkt hij nog alsof hij het voor het eerst brengt, zo fris en vers. Ten tweede is het onmogelijk een kamer binnen te lopen waar ukelele-muziek speelt zonder een lach op je gezicht te krijgen. "Vergelijkingen

met Brigitte Kaandorp wijst Remco resoluut van de hand: „Da's een gimmick. Bij Formby hoor je wat voor prachtig instrument het eigenlijk is." Kind vorige eeuw werd de ukelele uitgevonden op het eiland Hawaï. Het instrument werd snel popula-

ir in Amerika. Begin deze eeuw begon de 'uke' (spreek uit 'joek') in zwang te raken bij dixieland- en jazzbands. Omdat de ukelele een zacht geluid produceert, dat nauwelijks tegen de dijkdoorbraak van een big band bestand is, werd gezocht naar een manier

om hem meer volume te geven. In 1917 bedacht de Amerikaan Alvin D. Keech een banjo-achtige constructie, waardoor de 'mini-gitaar' ineens een bruisende klankkast kreeg. De banjo-ukelele was een feit.

In Crooswijk hoef je ze dat allemaal niet meer te vertellen. Optredens van Bert Hvidberg (Denemarken), Jan Jong (Nederland), Alvin Harris (UK), Mike Metcalfe (UK), ze gaan er die zondag allemaal in als koek. Alle Formby-fans hebben een eigen instrument bij zich en aan het eind van de middag gaat er zoiets als een jam-sessie van start. De hartverwarmende sfeer die ontstaat, het melancholiek-komische snarengerinkel, de liefde die straalt uit de ogen van de spelers, dat alles geeft de leek die het voor het eerst meemaakt een brok in de keel. Niet alleen Formby, maar ook andere hits van weleer passeren de revue. 'Bei mir bist du schön', 'Are you lonesome tonight', 'La Vie en Rose'... Het is even slikken dus, maar dan op een prettige manier.

Jaap Hofman (67) is het 'geweten van Nederland' wat betreft George Formby en zijn muziekke erfenis. Bij hem moet je zijn, bezwoert Remco, als je écht wilt weten wat Formby voor mensen die die tijd hebben meegemaakt betekent. „Ik zag hem voor het eerst in 1946," zegt Hofman. „Ik zat op de Technische School in Nijmegen, en een vriendinnetje van mij, wier vader aandelen in die buscoop had, nodigde mij uit voor een voorstelling met Formby. Dat vond ik toen al heel leuk. Maar Formby op het witte doek is heel iets anders dan Formby op de Bühne. Dat was het voor mij helemaal. Zelf maakte het hem niet zoveel uit, hij heeft nooit gezegd: 'Ik hoef helemaal niet zo nodig op die ukelele te spelen, het gaat mij om de tekst.' Als hij zijn vrouw niet had gehad was hij nooit zo ver gekomen. Dat was een echte dragonder, Beryl. Ze was tegelijkertijd zijn manager. Daar kon hij letterlijk en figuurlijk niet omheen." Ook tijdens de oorlog vrede Formby triomfen. Zijn grootste hit, 'Cleaning Windows', kan Hofman woordelijk meezingen. „J'fou't want to pass away I keek de humor niet van snapt dan vind je er ook niks aan. Het is een beetje als in 'Keeping Up Appearances', die tv-serie."

Hofman: „Na de landing in Normandië op 6 juni 1945 was hij op het hoofdkwartier van Montgomery om voor de soldaten te spelen. In de frontlines lagen de troepen zo dicht bij elkaar dat de Duitsers mee konden luisteren. Als er geapplaudisseerd werd klapte de vijand mee!"

Name: *Jan Krammer*
 Date of birth: *9 September 1933*
 Residence: *Nijmegen*
 Hobbies: *Music theory: making up new rules*

First memory about George Formby: His films, shortly after the war

Favourite GF-song: None actually. It's his solo style that I admire. The rest doesn't matter to me.

Least favourite GF-song: None

Favourite GF-film: None

When did you buy your first (banjo)uke and what is your current collection: In 1948. I still use the same one, and seven more.

When was your first (Blackpool) meeting and what was your impression: Blackpool in 1988. Very friendly people

Favourite uke-player besides George Formby: Steve Helme, Mike Metcalfe and many others

Most desirable uke: Any, if it's properly set up

What other instrument(s) do you play: Piano

Favourite music other than Formby: Trad jazz, classical

Why are you so fascinated with the uke: The rhythm and the sound, especially in combination with accompaniment that with breaks makes the uke stand out

BELIEVE IT OR NOT

UKULELE HOOLIGANS

Since the late 80's, when we started to visit the Breda trad jazz festival, our overseas visitors stayed in Rotterdam and travelled to and from that city by train. Leaving the station of the Hottest Place In The South always coincided with a uke concert on the platform. This was always highly appreciated by the travellers, especially when they were waiting for a (just like in the UK) delayed train. On one of those occasions the carriage was in anxious suspense and we soon found out why. About ten The Hague FC football fans were there and as they have a notorious reputation the passengers weren't that pleased. But when we unpacked the ukes the dark clouds rolled by as the fans stopped their raucous language, and became just interested in our tunes. Nick Nicolle was soon surrounded by these guys and got huge approval for each song he played. But after half an hour we had to leave the train, to the disappointment of the North Standers. What happened to those who continued the journey, is not known. But it's for sure there were some new Formby fans among these soccer followers although it was a good idea not to take their names and addresses. A one off concert was, as we believe, more than sufficient.

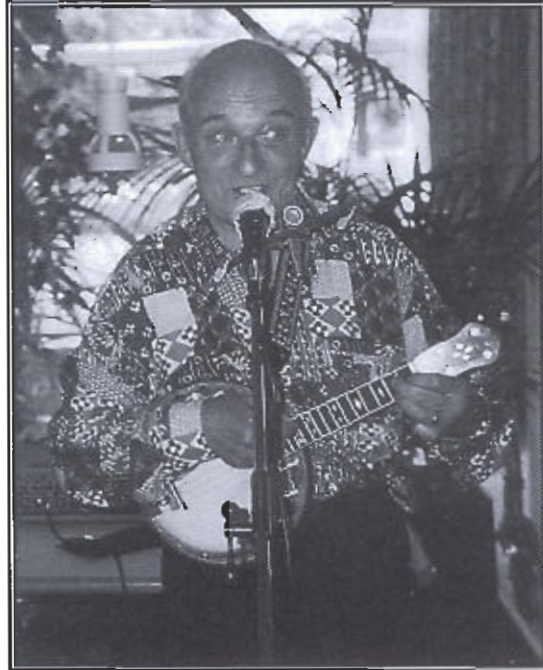
STRICTLY FORBIDDEN

Nick Nicolle didn't only make history as pacemaker when we met the The Hague FC supporters in the train, he also was well known for the loads of stuff he took with him on his trips to Holland. Quite amazing was the picture when he parked his small van in front of Hans' house when he came over in May 1989. He was at the wheel of a vehicle packed with ukes and more personnel belongings. Maybe not that unusual but he took the same with him in his capacity as foot passenger. It's still not clear how he got all this across the North Sea but it was always great fun when he was homebound, especially his antics at Rotterdam Central Station. In those days there were no trollies for the general public so Nick confiscated a huge one (2 by 3 metres) belonging to Dutch BR which was loaded with his baggage. Then he took the good elevator (strictly for staff only) to get to the right platform. During this procedure lots of onlookers wondered what this was all about. When the train arrived we helped Nick with the reload of his belongings and he was doomed to take his seat on the balcony which so became a one person domain.

NICK NICOLLE AND HIS LUGGAGE

Name: *Frans Middelham*
 Date of birth: *17 January 1931*
 Residence: *Rotterdam*
 Hobbies: *Music, riding my bicycle*

First memory about George Formby: In 1939 I saw *It's in the air* in the cinema. Furthermore I've been a member of the Formby Plonkers for some years

Favourite GF-song: *Our sergeant major*

Least favourite GF-song: *None*

Favourite GF-film: *It's in the air, Let George do it*

When did you buy your first (banjo)uke and what is your current collection: First banjo-uke from Leen de Pauw in 1986. The uke I use nowadays is made by Ron Spears in 1987.

When was your first (Blackpool) meeting and what was your impression: I've never been to Blackpool

Favourite uke-player besides George Formby: Peter Moss, Mike Metcalfe

Most desirable uke: *My own*

What other instrument(s) do you play: *Tiny bit*

piano and keyboards

Favourite music other than Formby: *Dixieland and bebop. Too bad it's never on television*

Why are you so fascinated with the uke: *The way Formby plays it, that's the highlight of all his films*

BELIEVE IT OR NOT

SEKS, DRUGS AND HANS DE ROON

Apart from the records made by Tobi Rix (who played with George in "The Friday Show") we don't know of any other songs in Formby style made by Dutch performers. But it was Hans who almost did the trick. In 1986 he got a call from a Rotterdam based pub singer who wanted to do a song in the Dutch version of the Windowcleaner and so, on a summer afternoon, the whole project started. After some attempts the producer and singer were satisfied with the result and that was it. In a neighbouring pub they wrapped it off with a drink and also sorted out the royalties. Unfortunately it turned out that the final product wasn't good enough to be put on the market so this single was doomed for the obscurity of "Never Released". May be you'll find it one day as a bootleg.....

At one of his many trips to Blackpool Hans was invited by Dennis Mitchell to act as Master of Ceremonies .

SPOTLIGHT ON

Name: *Hans de Roon*
Date of birth: *3 March 1944*
Residence: *Rotterdam*
Hobbies: *English football,
Sunderland AFC in
particular*

First memory about George Formby: It's in the air in the cinema

Favourite GF-song: The Baby Show

Least favourite GF-song: Window cleaner

Favourite GF-film: It's in the air

When did you buy your first (banjo)uke and what is your current collection: Wooden uke: 1963. Banjo-uke: 1972, built by mr. Sips from The Hague. Now I have one wooden uke (Terada) and two banjo-ukes (Sips and Bacon & Day)

When was your first (Blackpool) meeting and what was your impression: 1989. Amazing. It was revelation. Hundreds of fans and many players coming together for a weekend.

Favourite uke-player besides George Formby: Cliff Edwards

Most desirable uke: The one I already have: my

Bacon

What other instrument(s) do you play: Tenorbanjo, mandolin, autoharp, kazoo

Favourite music other than Formby: Classic jazz, opera, oldtime country, authentic Krontjong (Indonesia), skiffle, jugband

Why are you so fascinated with the uke: Just because the chords are simple (and you don't even need a plectrum) you can get the ultimate pleasure from it. Especially when you play the splitstroke

SNAPSHOT ALBUM

SOME PICTURES TAKEN AT MEETINGS

Our meetings consist of two parts: the Grand Concert, where everybody plays two songs on stage, and the informal part, where we like to chat and jam.

Above: Janet and Remco play
12th Street Rag. 'Speed it up!'

Right:
Evert Jetten.

Above: Frans Middelham,
Remco Houtman, Thea Rutjes, Hans,
Sylvia vd Berg and Peter Moss.

Left: Hans, Tom Kau,
Mike Metcalfe, Janet, Henk van
Brouwershaven, Thea Rutjes,
Bent Hvidberg.

SPOTLIGHT ON

Name: *Thea Rutjes*
Date of birth: *17 May 1948*
Residence: *Capelle a/d IJssel*
Hobbies: *Painting, drawing,
 The Formby Plonkers
 and the Kama'aina
 Hawaiians*

First memory about George Formby:

I was a founder member of both the Fellowship and the Formby Plonkers

Favourite GF-song: Noughts and crosses

Least favourite GF-song: On the Wigan boat express

Favourite GF-film: It's in the air

When did you buy your first (banjo)uke and what is your current collection: Jan Schreuder gave me my first banjo-uke in 1985 as a birthday present (a Dallas E). I still use it. In my Hawaiian-band I use my simple yet satisfying Dixon wooden uke.

When was your first (Blackpool) meeting and what was your impression: Unfortunately I have never been to Blackpool.

Favourite uke-player besides George Formby:

Remco Houtman (of course)

Most desirable uke:

I'm satisfied with what I've got.

What other instrument(s) do you play:

Tiny bit piano and the spoons

Favourite music other than Formby:

Seventies

Why are you so fascinated with the uke:

The power and the fancy strokes I unfortunately can't play. I like the size and it's easy to play.

PHOTO IN THE PRESS

SEEN ON TV

To promote our Branch we have been on radio and television several times.

Janet and Remco in the studio of Radio Capelle (May 1997). We made a programme of an hour about George's life and music.

WHEN	WHERE	WHO	WHY
Sept. 1985	VPRO radio	Jan Schreuder	Trip to Blackpool meeting
Feb. 1987	Radio Capelle, Hans Langeweg	Jan Schreuder, Hans de Roon	Programme about George Formby
Feb. 1988	TROS radio	Hans de Roon	Upcoming meeting
May 1993	RTL 4, 5 (ur Show (tv)	Our English, Danish and Dutch uke-players	Recorded during Breda Jazz
May 1994	BEO radio (Breda)	Central Uke Syncopators, Mike Metcalfe	Recorded during Breda Jazz
March 1996	Radio Rijnmond, Paul de Leeuw	Remco Houtman	Upcoming meeting
May 1997	Radio Capelle, Hans Langeweg	Janet Grootenk, Remco Houtman	Programme about Formby + upcoming meeting
Nov. 1997	BOS radio, Capelle	Remco Houtman	Upcoming meeting
May 1997	Stadsradio Rotterdam	Remco Houtman	Interview + upcoming meeting

Name: *Bent Schmidt Hvidberg*
 Date of birth: *21 October 1948*
 Residence: *Esbjerg (DK)*
 Hobbies: *Flying, sport (running, skiing, surfing, tennis) and music*

First memory about George Formby: When I was a kid my mother told me about the movie 'It's in the air'. In 1971 a friend of mine had a bunch of George's LP's which we were listening at and trying to play. But it was hard to learn his rhythm and it still is!

Favourite GF-song: Window cleaner

Least favourite GF-song: None

Favourite GF-film: It's in the air

When did you buy your first (banjo)uke and what is your current collection: In Amsterdam 1977. Now I have 6 wooden ukes (mostly Martin's), 1 dobro uke and 6 banjo-ukes (Gibsons, Markendale, Maybell, Musima)

When was your first (Blackpool) meeting and what was your impression: March 1992. I was fascinated watching the youngsters and realising how close

they came to George's style. The atmosphere was enormous in between old and young generations. Absolutely very positive!

Favourite uke-player besides George Formby: Roy Smeck

Most desirable uke: Soprano Martin wooden uke

What other instrument(s) do you play: Guitar, violin, mouth harp

Favourite music other than Formby: Django Reinhardt/Stephane Grappelli, Hawaiian music

Why are you so fascinated with the uke: It's relatively easy to play. It doesn't take a lot of space, so it's handy to transport (especially the wooden uke). People seem to like this little instrument so it gives you good contacts, good friends and good memories.

BELIEVE IT OR NOT

OVERWHELMING

Next story is not for the sober Formby fans but for those who can be deeply touched by his songs. We go back to the 1991 meeting in Blackpool when Mario Hannaart, Jaap Smit and Hans were also present. When Sunday came to a close Bernard Young asked us to come with him to his car, parked near the Imperial, as he wanted them to listen to some of George's songs. Five minutes later they sat there and for some hours they listened to many (most unique) recordings and some anecdotes told by Bernard. Also because of the silence of the night an intense mood came over us and we had the feeling that the spirit of George Formby was with us. When, around 4 o'clock or so, we went back to our hotel, we didn't exchange a word, but were just overwhelmed by this impressive experience.

Bernard's 'Formby Hotel' opens its doors for anyone who likes George Formby. On this picture Hans is accompanied by Bernard and two of the world's best uke-players: Billy Uke Scott and Peter Moss (front).

Name: *Bernard Young*
 Date of birth: *14 September 1930*
 Residence: *Whitby*
 Hobbies: *Several*

First memory about George Formby: Meeting him at 7 years of age through his sister

Favourite GF-song: You don't need a license for that, It serves you right

Least favourite GF-song: None

Favourite GF-film: All

When did you buy your first (banjo)uke and what is your current collection: I have 3 Ludwig's, 6 Gibson's (3 (IB3, 3 (IB2), Dallas C and 7 wooden ukes (Martin's, Kumalae, Keech)

When was your first (Blackpool) meeting and what was your impression: June 1968

Favourite uke-player besides George Formby: Many

Most desirable uke: Ludwig's and Gibson's

What other instrument(s) do you play: None

Favourite music other than Formby: None

Why are you so fascinated with the uke: George played one

THEY DID IT WITH A SMILE

Most of us were around our teens when we heard of George Formby. For some it even coincided with his glorydays, the 30's. So unfortunately it's inevitable that sometimes we were confronted with the death of one of our members. In this chapter the right respect will be paid to them.

JAN SCHREUDER

In the starting lines of the story of our Branch we already gave him a mention: Jan Schreuder. He was, as the English say, "quite a character", and Bernard Young always called him Crazy John. Jan, who lived the bohemian lifestyle, was averse from "official" things within the club ("just come together and play the uke") but the title of Godfather wouldn't have been misplaced. Also as he was the first Dutch member who visited Blackpool

(so he knew he was talking about) he was a bit ambiguous concerning our branch. On one hand he wasn't impressed with the way we played (albeit: we'd tried to), on the other hand he attended the meetings very regular. After most of these he said it was the last time he'd shown his (bearded) face: "You'll never learn it, in England they know how to play the uke". But some months later, and long before opening time, a forward bended figure was the first in the queue for another meeting. Always sitting in a quiet corner of the room he observed, with pierced eyes, what was on offer and once again he thought it would have been better he'd stayed at home...

Apart from being a member of the Formby Plonkers, he was also part of a 8 man party that travelled, in September 1989 to Blackpool. But for Jan it became a huge disappointment. He hardly met someone of the (good) old days and the atmosphere was

not what it used to be. Also because of that he became a bit cynical, but who could become angry with Jan, who always was the pacemaker at an "after meeting" supper as well. Although his health wasn't what it used to be, it was a big shock for all of us when we learned he had passed away in April 1998. Jan deserved the right respect and at the meeting following his death those who were present went on stage and sang his favourite song, "Baby".

LEEN DE PAUW

From the start of the Fellowship we had Leen de Pauw in our ranks. Leen not only was someone you could wake up for a uke session, but also a Jack of all trades. So he was always there where a handyman was needed. In The Hague, his home town, he had a Herring (& fish) stall so it was no surprise when, apart from the ukes that were for sale, this Dutch delicatessen was also available at one of the meetings. Behind his Mercedes car he had a huge trailer that seemed to be for unloading the horses but in fact it was always packed with equipment needed for gigs of the Formby Plonkers, of which band he was a founder member. It was no coincidence he built the huge bassbanjo (please see the story of the Rotterdam Branch), as his father in law, Mr. Charles Sips was a world famous banjo maker. Leen's death is a sad loss for the Formby Plonkers in particular.

MARIO HANNAART

A very outstanding, and probably the best known figure in the UK, was Mario Hannaart. He played the uke since childhood and was very surprised (and pleased) when he learned about our branch. He immediately became very active and he left quite a legacy. We already mentioned he also made his own songs. To Bernard Young (our Ambassador as you know), he made a nice tribute when, at a Blackpool meeting, he wrote his own lyrics to the melody of "I do do things I do". But he had already put his stamp at the Lancashire Headquarters when he came over for the first time. From an adjacent room he suddenly came on stage (in a selfmade astronaut costume!) and in front of a dazed audience (the then

concert pianist Dennis O'Connell in particular) he played one of his compositions. On several occasions Mario made the crossing and every time the British audience loved him, just like we did. It was characteristic for his spirit that a phonecall with him not seldom lasted several hours, but so what, it always was for the sake of our branch. At his cremation many (with Nick Nicolle among others) paid their respect and with the uke's at the ready it was a very impressive farewell. No doubt his name will be mentioned for many years.

ERIK BURLAGE

Erik not only was a passionate lover of George's songs, above all he was a very kind person. Although he also played the uke, a funny little zither model, he rather listened. If there's been someone who encouraged to play some more tunes, it was him, so not seldom the meetings had an extended final thrash. He was a keen guitarist as well and loved classic jazz, hawaiian and hot club.

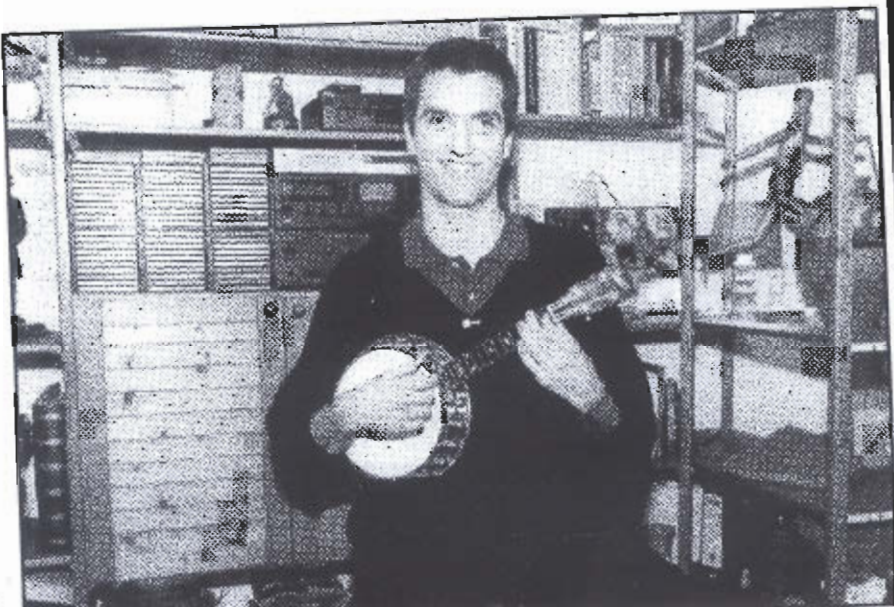
Rotterdamse George Formby Society plonkt in Crooswijk

Klein 'gitaartje' doet niet onder voor grotere broer

ROTTERDAM - Dixieland, old jazz en George Formby. Behalve dat het vrolijke muziek is uit de jaren 20, is er nog een andere overeenkomst: de Rotterdam Branch of British George Formby Society brengt deze muziekstijlen ten gehore tijdens tweejaarlijkse bijeenkomsten. De vereniging wil de muzikale traditie van George Formby, de in 1961 overleden Engels komiek, in ere houden. Ook op de meeting van 29 november in Crooswijk ligt het accent weer op de muziek, met name het zelf bespelen van het snaarinstrument, de ukelele-banjo.

Het doel van elke Formbian, banjofielhebber, is volgens één van de organisatoren van de meetings, Remco Houtman, de split-stroke, het 'slagje' dat George Formby zo beroemd maakte, onder de knie te krijgen. „Een ukelele-banjo bespelen is op zich niet zo moeilijk. De accoorden zijn simpel. Wie veel oefent krijgt het vanzelf onder de knie. Tegenwoordig zijn er ook steeds meer spelers die meer uit het instrument proberen te halen.“ Houtman, met zijn 24 jaar de jongste van het stel, speelt zelf ook de ukelele-banjo. „Als ik al aan het plonken denk, krijg ik kriebels in mijn buik.“

Wat Houtman jammer vindt, is dat het snaarinstrument in Nederland zo weinig wordt bespeeld. „De ukelele-banjo wordt echt niet uitsterven bedreigd. Vaak verklaren mensen je voor gek als de ukelele-banjo uit de koffer te voorschijn komt. Je wordt gelijk niet meer serieus genomen. Het mag dan bijeen op een kindergitaartje, maar het kan een schitterend geluid voortbrengen.“ Als Houtman zijn lievelingsliedje *La vie en rose* van Edith

Remco Houtman toekent op zijn favoriete instrument, de ukelele-banjo.

Piaf speelt, blijkt dat het 'kleine gitaartje' qua solo-mogelijkheden inderdaad niet onder doet voor zijn grotere broers.

Vreugde

Bescheiden vertelt Houtman dat hij zich tot één van de drie plonkers mag rekenen, die de banjo-ukelele gebruikt als een instrument op zich. „Dit is nogal bijzonder, want de meesten gebruiken het snaarinstrument als begeleiding. Voor mij is het een uitdaging. Het leuke is om het zo lang te oefenen totdat het nummer goed klinkt en de melodie hetzelfde is.“ Ondanks dat de opkomst tijdens de bijeenkomsten matig is, vindt de organisator dat dat de pret niet mag drukken. „Uiteraard zie ik liever dat er meer mensen komen. Hoe meer zielen hoe meer vreugde. Belang-

rijker is, dat de muzikanten die aanwezig zijn er veel plezier in hebben.“

Volgens Houtman is van klakkeloos een nummerje opdreunen geen sprake. The Roaring Twenties herleven met nummers als *Coney Island* en *Oh when the saints of Daisy*. Hoogtepunt van de bijeenkomst op 29 november vormt het exclusieve optreden van de speciaal uit Engeland overgevoegen ukelele(banjo)-virtuoos: Peter Moss. Ook hij kent het 'slagje' van Formby. Volgens Houtman bezit hij ook een goede techniek. „Hij is vingervlug, maar kan ook hele romantische nummers ten gehore brengen.“

Stille wens

Kort na het overlijden van George Formby werd de George Society of Great Britain opgericht. Enkele

Nederlandse fans sloten zich in de jaren 70 aan. Sinds mei 1984 is de Rotterdamse afdeling actief en telt ze 25 banjosten. Bij de vorige bijeenkomst kwamen tien mensen opdagen. „Toch blijf ik de stille wens koesteren dat er deze keer meer mensen komen opdagen. In Groot-Brittannië is de muziek uit de jaren twintig daarentegen nog steeds populair. In Nederland lopen maar weinig jongeren voor deze muziek warm. De Engelse Formby Society telt echter tientallen kleuters en kinderen, die zich maar wat graag in hun driedelige kostuumpjes hijsen en net zo lang oefenen tot ze erbij neervallen.“ Wie ook het 'slagje' te pakken wil krijgen, kan zaterdag 29 november een bezoekje brengen aan het Dienstencentrum Crooswijk aan de Goudseplein 245. De toegang is gratis.

NATASJA DE GROOT

Hemelum actief met George Formby

George Formby arriveerde gedurende de dertiger jaren in de Britse showbusiness, en de verlegen jongeman werd in korte tijd het idool van de massa. En tot vandaag is hij nog een legende. Zijn carrière overspande precies 40 jaar in welke hij

22 films maakte, stuk voor stuk kas-succes. Voorts enige honderden grammofoonplaten, vrijwel allemaal top-hits. Hij trad enige malen op voor de Engelse Koninklijke Familie ten paleize waar hij zeer geliefd was, had vele theater en TV-shows en was gedurende de gehele oorlog in de voorste linies om de troepen te

Wijlen George Formby.

entertainen. Hij werd onafscheidelijk geassocieerd met een tamelijk onbekend muziekinstrument, de ukelele-banjo. Zijn populariteit strakte zich uit tot Australië, Zuid-Afrika, de Verenigde Staten, Frankrijk, Rusland, Zweden en Nederland. Tot aan de vijftiger jaren was hij hier een rage en zijn film „It's in the Air" bereikte een ongevenaard record: vanaf de première in 1939 werd hij in één en dezelfde bioscoop geprojecteerd tot de Duitse bezetters de film verboden. Van die vele onderscheidingen zijn genoemd: Officer of the British Empire (OBE) en the Lenin Order. Tijdens zijn begrafenis in maart 1961, stonden langs de route naar het familie-graf 120.000 mensen als een

De herinnering aan George Formby leeft voort in de George Formby Society, welke drie tot vier maal per jaar een meeting organiseert in het Victoriaans Imperial

Hotel in Blackpool.

Wat doen de leden? Zij zingen en spelen zijn onsterfelijke songs, verzamelen zijn platen en bekijken met weemoed en nostalgische gevoelens zijn films.

Een aantal van de Nederlandse leden waren afgelopen weekend uit heel het land naar Hemelum gekomen en hadden een zeer geanimeerd weekend. Vijf films werden gedraaid, muziek gemaakt (ongeveer de helft van de leden bespeelt de ukelele-banjo) en er werden voorbereidingen getroffen voor T.V. opnamen die in het najaar plaats zullen vinden, hoogstwaarschijnlijk weer in Hemelum. Een spontaan concert vond plaats in Hotel Jans in Rijs voor een groep kinderen en eenjarige vakantiegangster.

Geïnteresseerden in de George Formby Society kunnen contact opnemen door het volgende telefoonnummer te bellen: 05148-251.

Two Abbott's, a Dallas E - to name but a few.

Not bad for the first meeting!

Formby-fans vormen een vrolijk gezelschap

ROTTTERDAM — Morgen komich ze weer bij elkaar: de fans en bewonderaars van George Formby, de filmster, banjospeler en variété-artiest die rond de Tweede Wereldoorlog Europe maakte. De leden van het George Formby Genootschap Holland komen zes maal per jaar bijeen op het Eiland van Erienenoord. Zij kijken naar Formby's films, wisselen wetenswaardigheden uit en maken muziek.

Hoogtepunt van de "meetings" op het Eiland van Erienenoord is altijd het optreden van de Formby Plonker, het huisorkest van de Formby-fans. Het vrolijke Formby-beroomd gemaakte deuntjes als *When I'm Cleaving Windows* en *Car Sergeant Major* en probeert nu en dan iets nieuws.

"De instrumenten waarop wij spelen zijn niet zomaar banjo's. In veel gevallen gaat het om een kruising tussen banjo en een ukelele. Wij noemen die instrumenten meestal een "Uke" (spreek uit als Joek). Een andere kruising is de banjofele: tsja, het aantal variaties dat in de loop der jaren is bedacht is eindeloos", aldus Hans de Roon, secretaris van The George Formby Fellowship, zoals de vereniging officieel heet.

De grootste Formby-spectaculst van de vereniging is

Jan Schreuder, die optreedt onder de artiestennaam John Hoy. Vele malen bezocht hij Blackpool, de Engelse badplaats waar Formby in de jaren '30 zijn eerste roem vergaarde. In de vele theaterjaren heb ik er ook een paar maal gespeeld, bij de Engelse afdeling van de Formby Fellowship", vertelt John Hoy.

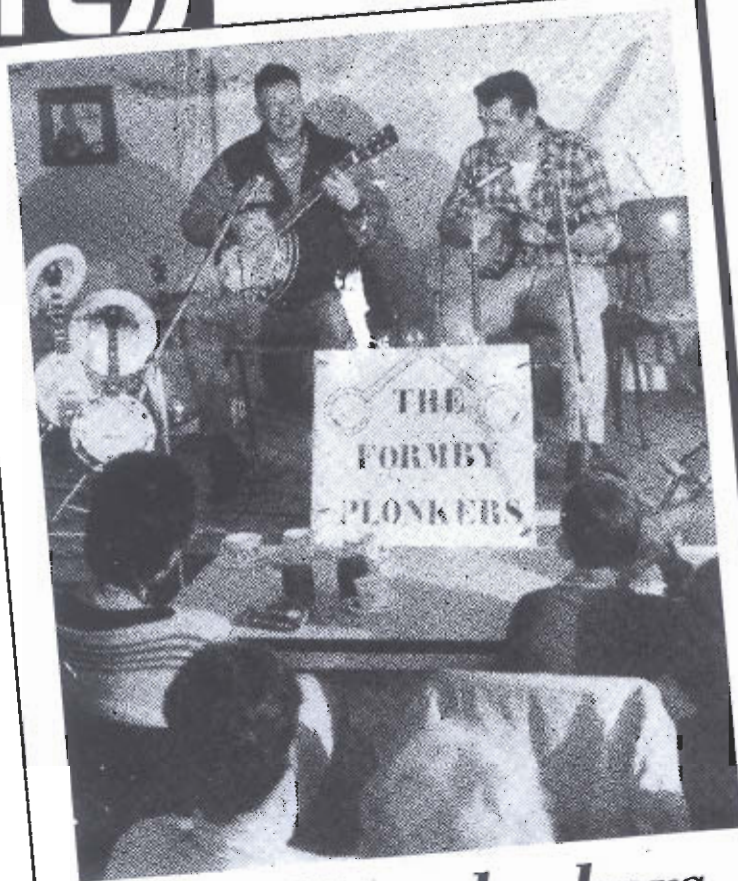
"De muziek van George Formby is nog altijd uniek, hoewel veel artiesten geprobeerd hebben hem te imiteren. Hij had een heel eigen manier van spelen, een heel ingewikkelde manier, en vrijwel niemand slaagt er in die speciale techniek onder de knie te krijgen.

Veel liedjes van George Formby zijn een beetje ondeugend. Dat verklaart naar mijn idee zijn grote succes van destijds. Voor een optreden voor leden van het Engelse koninklijk huis had hij zijn teksten aangepast, maar na een paar nummers werd horn duidelijk gemaakt dat hare meestest zijn liedjes in hun oorspronkelijke versie wilde horen", grinnikt John Hoy.

Wie meer wil weten van het George Formby Fellowship of wie morgen een kijkje wil nemen op de landelijke ontmoeting, kan contact opnemen met Hans de Roon, tel 010 - 4138600.

Name: _____
Date _____
of _____
birth: _____

Tientallen plonkers eren George Formby

• Een stampvol zaaltje op het Eiland van Brieneoord. Op het podium twee onbekende straatzangers. Vanuit de warme en rokerige ruimte, klinkt applaus. Sommige toehoorders stampen mee op de maat van de muziek. Anderen trommelen met de vingers op de formica-tafels. Zo hield de George Formby Society Nederland gisteren een bijeenkomst voor liefhebbers van banjo- en ukelelemuziek. Het resultaat was soms uiterst verrassend. Zo kon het gebeuren dat beginnende banjospelers werden afgewisseld door bijna professionele muzikanten. Ver-

ontschuldigde de een zich met een schuchter: „Sorry hoor, maar ik speel pas twee maanden”, de ander zorgde ervoor dat de tientallen bezoekers enthousiast meezongen.

Dat lukte ook de onlangs geformeerde Formby Plonkers, die de grootste succesnummers van de in 1961 overleden zanger en filmkomeek ten gehore brachten. „Iedereen was echt enthousiast”, stelde Hans de Roon kort na het tweede optreden van de 'Plonkers'. „Er zijn tientallen mensen geweest die we helemaal niet kenden. Ze kwamen overal vandaan. Sommigen, zoals verschillende straatmuzikanten, speelden voor het eerst op een banjo. Maar het klonk soms fantastisch. We zijn er dan ook van overtuigd dat dit soort bijeenkomsten vaker moeten worden gehouden. Iedereen had er enorm veel plezier in.”

'Eén idioot in de familie is genoeg'

George Formby stichting viert éénjarig bestaan

CAFELLE/KRIMPEN — Wie herinnert zich niet George Formby? Die briljante Engelse banjospeler die de mensen liet lachen om zijn hilarische films waarin hij de ene blunder na de andere begon. Zijn liedjes, zijn slungelachtige voorkomen en bovenal zijn grote uitstraling, maakten hem tot de heveling van een miljoenenpubliek. Zijn grote talent leverde hem geen windieren op. Toen hij in 1961 op 58-jarige leeftijd overleed, liet hij zijn nabestaanden een indrukwekkend nalatenschap na.

Belangrijker echter was zijn muzikale erfenis. Die wordt in Nederland liefdevol behoord door de stichting George Formby Fellowship. De stichting bestaat deze maand een jaar en dat wordt gevierd met een George Formby die op zondag 8 maart wordt gehouden in clubhuis De Arend en de zaal van het eiland Van Den Entennoord in Rotterdam.

Een van de oprichters van de George Formby Fellowship is Jan Schreuder uit Echternen aan den IJssel. „Ik hoorde voor het eerst een liedje van Formby tijdens de oorlog”, vertelt hij. „Een vriend van mij draaide een plaatje, ik weet het nog als de dag van gisteren. Het was het nummer 'They can't keep a grunting lad down', ik was meteen verliefd en wilde ook banjo leren spelen”.

Schreuder schafte zich op de vlootmarkt in Amsterdam voor 1,10 een banjo aan en daarvan heeft hij speelt nu en steeds met het grootste plezier voor iedereen die hem maar wil horen.

Hij verdiepte zich ook in de levensgeschiedenis van George Formby en dat resulteerde

onder andere in de artikelreeks 'Een idioot in de familie' met de naam John Hoy, naar de meesterschaar van de moeder van Formby.

„Overigens”, aldus Schreuder, „had die naamverandering vooral te maken met beeldings-technische redenen, maar ik heb het maar zo gelaten”.

Openbare dronkenschap

George Formby erfde het talent van zijn vader James Booth. In zijn jeugd niet bepaald een huiselijk leven. Zijn moeder werd 137 keer gearresteerd wegens openbare dronkenschap en de Booths zochten heil op straat alwaar hij al snel een reputatie vestigde als 'enactantier'. Booth trouwde met Elize Hoy die zijn grote steun en inspiratie werd. De naam Formby ontleende Booth aan een stadje in Engeland. Zoon George werd geboren in 1904. Van zijn vader mocht hij doet het theatervak in (een idioot in de familie is genoeg) en het was na diens overlijden dat George Formby toch het podium verloor als jongen.

De muzikale kwaliteiten van Formby waren ongekend bij neef gebied. Op school mocht hij niet meedoen aan pianolessen omdat hij altijd 'rude vingers' had. Maar bij zijn gevoel voor timing wist hij fabelachtig en hij had een zendsnodde rechterhand en,

* Een deel van het bejaard van George Formby Fellowship Holland. v.l.n.r. Theo Ruffes, Jan Ruffes en Jan Schreuder.

de Engelse troepen. Hij trad op in Duitse en vlak voor de terugtocht van de Engelse militairen uit Frankrijk. Ook anderen in de oorlogindustrie konden Formby vaak bejubelen en zelfs gaf hij voorstellingen in schuilplaatsen. De waarheid is dat hij voorstellen leverde in eigen land leverde derhalve niet op. Voor een spionagerfilm die zich afspeelde in Noorwegen kreeg hij zelfs de Lanitörde van de Sovjets.

Herdenking

Alhoewel Schreuder ruim veertig jaar een bewonderaar is van Formby, duurde het tot 1985 voor de George Formby Fellowship werd opgericht. Aanleiding was de overgang van de bevestiging in 1983. Schreuder: „Piet Geurts, een grote fan van Formby, zei tegen mij dat het eigenlijk onbetrouwbaar was om de bevestiging te herdenken zonder George Formby te noemen. Dat was het begin. Samen met toen de stichting in het leven werd geroepen. En daarmee is het balletje aan het rollen gegaan. Tegenwoordig hebben we een

was heel belangrijk voor zijn banjo spel”. Formby huwde met Beryl, een danseres die haar carrière voor hem opgeef en zich daarna geheel wijdde aan zijn artistieke loopbaan.

Zakgeld

Bekend is dat zij zich ontvoerde als een zeer vroeg manager die de filmrechten bezag. George kreeg zakgeld en moest het daarmee zien uit te zien. Bij uitroepen was zij altijd aanwezig en te lange kensensies werden door haar steeksticht onderbroken. Ook mocht haar beroemde echtgenoot niet te vaak met dezelfde logopedisten in films acteren. Formby wilde graag kinderen hebben maar Beryl liet zich steriliseren want kinderen paste niet in de zakelijke carrière van Formby, vond zij.

Ze paste zoals gezegd wel goed op de congres en dit maakte Formby tot een gelovenden bank onder de erigenaminten ook een verbluffende strijd los.

Tijdens de tweede wereldoorlog werd Formby enorm populair door zijn optreden voor

George Formby die op

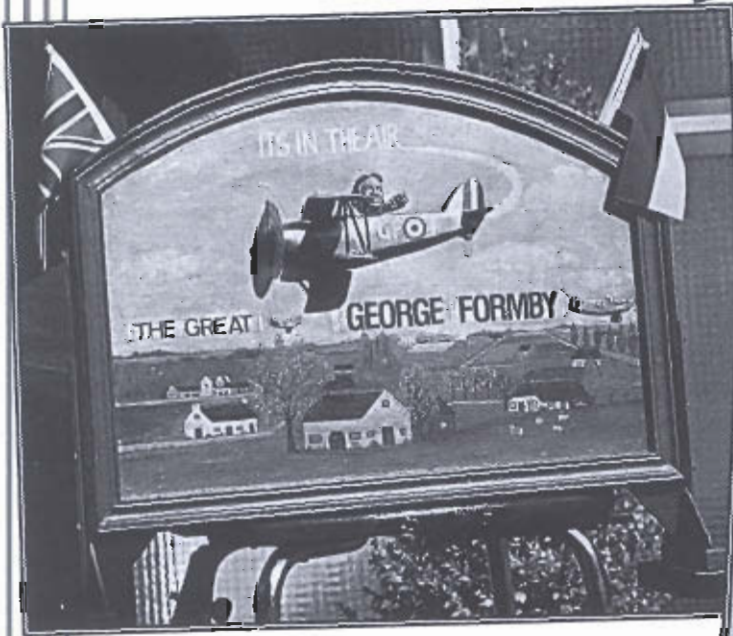
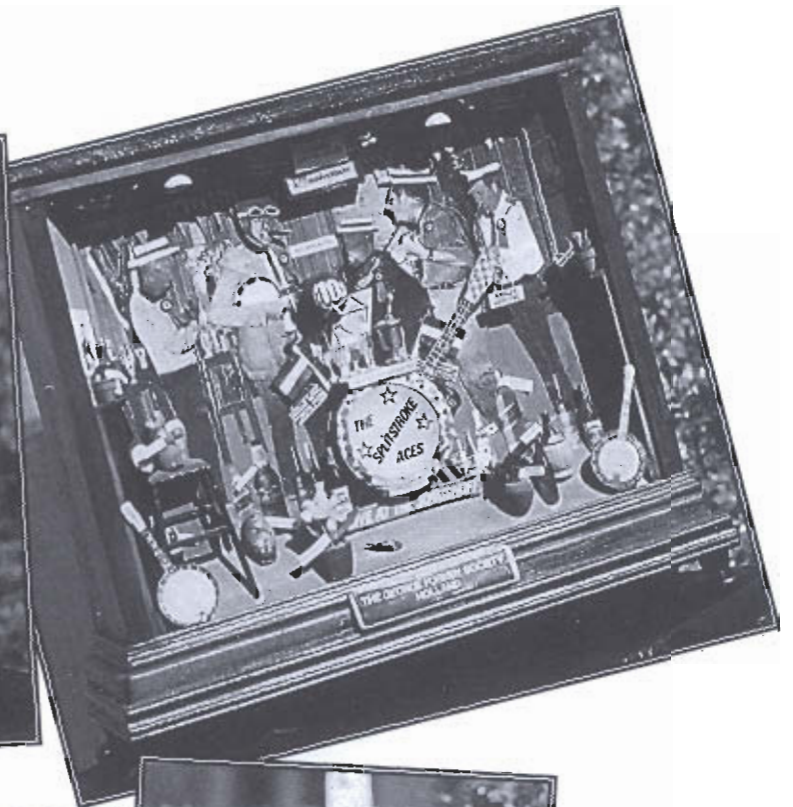
eigen band. The Formby Phonics, die op gezette tijden optreedt. Erg leuk is dat de jeugd zich aansluit aan voel tot de muziek van Formby hetgeen leidde tot de formatie van The Junior Phonics, een gezelschap dat bestaat uit jongeren van 13 tot 16 jaar”.

De Nederlandse George Formby stichting- er is ook een Britse club van Formby-aanhangers- houdt jaarlijks zo'n vier à vijf meetings. Op deze dagen worden films vertoond en zijn er optredens van diverse bands.

„Neesal eindigt het met een enthousiaste jam-session”, aldus Schreuder, „maar het is er vooral altijd enorm gezellig. Iedereen die dus zondag 8 maart op het eiland Van Breda moet wil komen, is welkom. We hebben geen entree dus dat hoeft geen bezwaar te vormen”.

Belangstellenden die meer willen weten van George Formby of zich willen aansluiten als lid van de George Formby Fellowship Holland kunnen contact opnemen met Jan of Theo Ruffes, tel. 010-4310378 of Jan Schreuder, tel. 01807-10302.

SNAPSHOT ALBUM

A few examples of the extraordinary
craftsmanship of Jan Fens.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12

Rotterdam Branch of the George Formby Society of GB
(since since 1984)

For further information please contact:

Rotterdam Branch of the George Formby Society of GB

p/a Remco Houtman

Ged. Schalkburgergracht 19 zwart

2021 AH HAARLEM (Holland)

E-mail: ukulele.liz@wxs.nl